

a forgalomban levő, vagy alkalmazni kívánt összes növényvédőszer használatokra gyakorolt mérgező hatása minden esetben megállapítható legyen. Minden növényvédőszert csakis ellenőrző kísérletek eredményei alapján alkalmazzanak az engedélyezett adagban és az engedélyezett módon. Kifejezésre jutott az a kívánság is, hogy minden országban létesüljön egy növényvédőszer toxikológiai munkacsoport, amely a mérgező hatások vizsgálatával foglalkozik és egyezteteti, összehangolja a kutatási módszereket. A nemzetközi együttműködést is tovább kell fejleszteni.

Mindezeket azért tartottam szükségesnek röviden ismertetni, hogy a vadászok, továbbá az erdőgazdáság- és a mezőgazdaság dolgozóinak szíves figyelmét erre a hazai (sőt világviszonylatban is) mindinkább előtérbe kerülő problémára *Az Erdő* hasábjain is felhívjam. A növényvédő szerek alkalmazása a mezőgazdasági kultúrnövények — és olykor az erdők — megvédése céljából, népgazdasági érdekből sokszor elkerülhetetlen. Nem közömbös azonban számunkra ennek a kérdésnek a vadgazdálkodás és a természetvédelem érdekeit, célkitűzéseit messzemenően figyelembe vevő, megnyugtató rendezése.

Maggazdálkodási konferencia Lengyelországban

DR. MARJAI ZOLTÁN — MÁTYÁS VILMOS

A lengyel erdészeti egyesület 1961. október 4—6-án külföldi meghívottak részvételével maggazdálkodási konferenciát rendezett.

Ennek megrendezésére első alkalommal került sor, mintegy kísérletnek számított. Az eredmények azonban máris azt mutatják hogy érdemes kezdeményezés volt és ezért az egyesület vezetősége kilátásba helyezte, hogy négy évenként — egyre bővített programmal és létszámmal — ismételten összehívja a konferenciát. Ez a szándék már önmagában is arra vall, hogy a lengyel szakemberek egyre élénkebb érdeklődést tanúsítanak a maggazdálkodás iránt.

A külföldieket két keletnémet, két csehszlovák, egy bolgár és a szerzők képviselték. A küldöttek nemcsak hallgatói voltak a konferenciának, hanem beszámolót is tartottak hazájuk erdészeti maggazdálkodásáról, illetőleg nyárfatermesztéséről. Ez utóbbi kérdéscsoport kiegészítő programként szerepelt.

A konferencián az alábbi lengyel előadások hangzottak el:

Prof. Dr. E. Chodzicki: Az erdészeti magismerettan tudományos alapjai.

Ing. St. Miller: A maggazdálkodás helyzete az állami erdőgazdaságokban.

Ing. Z. Antosiewicz: Magvizsgálat.

Ing. T. Drachal: Magpergetés.

Prof. Dr. St. Tyszkiewicz: A magismereti kutatás szükségletei Lengyelországban a fejlődés perspektívájában.

Ing. S. Kociecki: Plantázsok oltványokból.

Ing. W. Chmielewski és *L. Janson:* Nyárafajtaregisztere és elterjesztésük útja.

Az előadások, sőt a hozzászólások és külföldi referátumok anyaga is nyomtatásra kerül, és az Országos Erdészeti Egyesületben megtalálható lesz. Ezért csak azokat a részleteket ismertetem, amelyek közvetlenül érdekelhetnek bennünket, továbbá a bejárások tapasztalatait.

Lengyelország nagyarányú erdőtelepítései és fásításai számára évi kb. 6000 tonna toboz kipergetett magjára van szükség. A pergetést 55 kisüzemi és 4 ipari jellegű per-

gető látja el. A megfigyelések szerint a kis pergetők valamivel jobb eredményt adtak, mint a nagyüzemek. A lengyel pergetőkben igen jó a vörösfenyő magkihozatal, 8,7%. Ezt koprtatás elvén működő egyszerű géppel érik el, ami a magas kihozatal mellett magas tisztasági százalékot is biztosít. E pergetési technológia a magyarázata a korábbi években Lengyelországból importált vörösfenyőmag rendkívüli tisztaságának.

A konferenciát követő kétnapos körút során alkalmunk volt egyik nagyüzemi pergetőt megtekinteni (Rucianeban). Nagymértékben mechanizált — jöllehet 1927-ben épült —, évenként 700 tonna erdeifenyő és 50 tonna lucfenyő tobozt dolgoz fel. Több vagonos toboztárolója alatt 12 tonna befogadóképességű magtároló pince helyezkedik el. Az egész üzem munkáslétszáma műszakonként 6 fő, ami meglehetősen kevés, s ami a gépesítés fejlettségére utal. A pergető hasznos példaként szolgálhatna tervezőink számára.

Több előadásból is kicsendültek a magismerettani és maggazdálkodási kutatások anyagi, személyi nehézségei, amelyekben nagyobb megértéssel, a kutatások jelentőségének felismerésével könnyen lehetne segíteni.

A plantázsok létesítése kezdeti fokon áll, s bár nagy jelentőségűnek tartják, e kérdésről nem sok újat mondhattak. A magtermelő állományok és pluszfák kijelölése szervezeten, a legjobb gyakorlati szakemberek bevonásával történik.

A nyárfakutatás és gazdálkodás terén ugyancsak a felfejlődés stádiumában tartanak. Eredményeik azonban már vannak, ezek közül különösen a 7 éves *Populus tremula* × *tremuloides* hibridek keltettek jó benyomást; ezektől sokat várnak.

A külső bejárás jelentős állomása volt a híres bialowiezsi nemzeti park. A 6000 ha-t kitevő rezervátumot 27 éve létesítették, egy sajátos mikroklímájú tájon. A hatalmas, körülkerített — csak folyóparton szabad közlekedésű — parkban azóta semmiféle emberi beavatkozás nem történt, akárcsak egy őserdőben. Növény- és állatvilágának szukcesszióját semmi sem zavarja, a termőhelyi tényezők beavatkozás nélkül formálják a társulásokat. E természetes folyamatok megfigyelése tudományos szempontból rendkívüli jelentőségű, de közvetlen gyakorlati felhasználású megfigyelésekre is lehetőséget ad. A területen jól felszerelt meteorológiai állomás könnyíti meg a kutatók munkáját.

A rezervátum állatvilága rendkívül gazdag, különösen ragadozóknak és madarakban. Erről a látogatók ízlésesen berendezett múzeumban győződtek meg. A park szállodával, étteremmel rendelkezik, s ez élénk idegenforgalom kialakulását teszi lehetővé. A rezervátum kapuját azzal a reménységgel hagytuk el, hogy hazánkban is rövidesen létrejön a szakembert és turistát egyaránt vonzó nemzeti park.

A természetvédelmi területek fenntartása mellett követendő példa a lengyel erdésznek az a gondoskodása, amellyel az értékes, idős, vagy emléket őrző fákat körülveszik. Úton-útfélen láthatók ízléses kerítéssel védett, táblával ellátott és központilag nyilvántartott fák.

Hasonló jó benyomást keltett az erdővédelem jól szervezett prognózis szolgálata, a madárvédelem — tömegesen kihelyezett odúkkal —, valamint az erős kerítéssel körülvett vöröshangya bolyok sokasága.

A konferencia előtti napon látogatást tettünk az erdészeti tudományos intézetben. Meglepő volt, hogy a 16 évvel ezelőtt romokban heverő Varsóban az intézet milyen hatalmas, új épületet kapott. Háromemeletes, alagsoros főépületének homlokzatán 63 kettős és 40 egyes ablak számolható meg, amiből következtethetünk a méretekre és a helyiségek számára.

Lengyel kollégáink a hivatalos programon túlmenően gondoskodtak arról is, hogy fővárosukat, annak hatalmas építkezéseit is megismerhessük. Mindvégig a legnagyobb szeretettel, barátsággal és gondoskodással vettek körül bennünket, amiért őszinte köszönettel tartozunk. Köszönet illeti az Országos Erdészeti Egyesületet is, mely lehetővé tette számunkra a konferencián való részvételt.